

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

«GERMANOR», viure com a família diocesana

La Jornada de l'Església Diocesana i la Campanya de Germanor que celebrem aquest cap de setmana a les nostres parròquies i a tota la diòcesi ens ofereix de nou l'oportunitat de reflexionar sobre la importància de sentir-nos membres del que és l'Església, una família gran, ampla i diversa. De fet, una de les orientacions per a aquest curs a nivell de la diòcesi fa referència a refermar el sentit de pertinença entre tots els que en formem part. I és que ens cal promoure que ens sentim membres vius, actius i responsables de l'Església.

I això passa, per exemple, per promoure trobades en els diferents àmbits diocesans, a nivell diocesà, en els diferents arxiprestats i a cada una de les parròquies per tal d'experimentar el gust de ser Poble de Déu. Les celebracions del vintè aniversari de la diòcesi van ser una bona ocasió que ens hi va ajudar, especialment la trobada de cloenda el passat diumenge 15 de juny al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell, on ens vam trobar cristians de tot el territori diocesà, des del Vallès Oriental fins al Vallès Occidental.

Ara bé, sentir-nos que formem part d'aquesta família demana de nosaltres unes actituds i unes accions concretes. Demana una resposta que passa per fomentar que les nostres comunitats siguin acollidores, on les persones puguin celebrar la seva fe, on la gent participa i col·labora, interessant-se per la vida dels altres, promovent espais de pregària, de silenci i de reflexió per escoltar Déu que ens parla a través de la seva Paraula. Demana també que treballem

per ser comunitats integradores, especialment dels que venen de lluny, dels que demanen ajut d'una manera especial, dels que acompanyen els necessitats. I demana que siguem comunitats obertes, on ens puguem trobar tots, infants, joves i adults, on cadascú trobi un espai per celebrar la fe i viure i compartir l'amor de Déu.

I això passa també per prendre'ns seriosament la importància de la pregària com a primera acció de tot cristià, expressant la primacia de Déu en tot. Ens cal dedicar temps a Déu, que és el temps millor aprofitat que podem tenir. També hem de tenir la capacitat d'oferir-nos a col·laborar en les obres apostòliques de l'Església, com a catequistes, acompanyants, formadors, visitadors de malalts, etc. Cadascú segons els talents que ha rebut de Déu. I encara, demana que no ens quedem a casa, sinó que sortim a

l'encontre de cada persona perquè també pugui experimentar el goig de la fe.

Per continuar fent possible tot això és important sentir-nos participants també del sosteniment de l'Església, de la nostra col·laboració en els recursos materials que són necessaris per ajudar els necessitats, per mantenir els nostres temples i instal·lacions en bones condicions, per promoure la formació i acompanyament dels infants i els joves, dels adults, dels matrimonis, de la gent gran que tant ha fet i fa per nosaltres. Sé que puc comptar també amb vosaltres en aquest sentit, perquè la família està per ajudar-se entre els seus membres i ajudar també els altres.

Gràcies perquè entre tots ho fem possible, amb l'ajut de cadascú, i amb la gràcia de Déu que sempre ens acompanya i ens sosté.

ENTREVISTA

Reproduir
la fe de Gaudí

JORDI FAULÍ

L'arquitectura de Gaudí per a la Sagrada Família eleva l'esperit cap a Déu ha estat el títol de la lliçó inaugural del curs 2025-2026 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que va impartir el prop passat 14 d'octubre el Dr. Jordi Faulí, arquitecte director de les obres de construcció del temple de la Sagrada Família de Barcelona i professor de la Facultat d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes Antoni Gaudí. El Dr. Faulí va explicar com Gaudí va pensar i estructurar el projecte per ser construït en el futur, i va destacar el seu perfil com a creient.

Per què la fe va ser tan important en la vida d'Antoni Gaudí?

Perquè era una persona molt exigent en si mateix. I en el moment en què obre el cor a la fe segur que va voler endinsar-s'hi, viure cada vegada més d'acord amb ella i, en aquest sentit, enriquir-se amb el que necessitava per a poder aprofundir en la fe i actuar en conseqüència.

Quin temple tenia al cap i com el va concebre?

Gaudí vol comunicar, a través de la Sagrada Família, la fe cristiana; i la vol comunicar a tothom. Comunicar-la amb bellesa i comunicar-la no només amb l'art que conté, sinó també amb la mateixa arquitectura. Per tant, l'arquitectura de la Sagrada Família, la seva concepció general, el contingut de les façanes, la forma de les façanes, respon al seu significat.

Treballar en un projecte com aquest on el programa teològic està íntimament lligat amb l'arquitectura, l'ha fet créixer en la fe?

Sí, sens dubte, perquè ens suposa a tots un aprofundiment en el contingut teològic de la Sagrada Família, del projecte de Gaudí, i també en la seva expressivitat. I veure l'arquitectura, veure l'art serveix també per entendre més la fe, i per poder-la viure millor; intentar-ho, si més no.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Des del *Full Dominical* volem agrair, de tot cor, tots els anys de col·laboració i dedicació del pare Enric Puig. Després de més de 800 articles cedeix l'espai a Mn. Josep Ramon Pérez, canonge de la Catedral de Barcelona i exrector de la parròquia de Santa Agnès.

«Arriscar-se a la pau»

Vivim moments en què el tema de la pau ressona a tots els portals de notícies, encara que, malauradament, són més nombrosos els espais dedicats a les guerres i enfrontaments entre països i comunitats. Gairebé no hi ha un lloc al món que es pugui dir que està lliure d'enfrontaments. La pau ha esdevingut una necessitat bàsica per a la humanitat. Per això, qualsevol esforç per aconseguir-la és benvingut. Els esforços que duen a terme els diferents mandataris internacionals són d'agrair, però no podem oblidar l'eficàcia de l'oració per aconseguir aquest objectiu. Ja ens ho va dir Jesús: «demaneu i se us donarà». És el que hem de fer com a persones de fe en Déu sabent que Ell mai no oblidarà els seus fills.

La Comunitat de Sant Egidi de Roma va organitzar, del 26 al 28 d'octubre del 2025, unes jornades per reflexionar i pregar per la pau. Hi van participar líders de les principals religions del món que van subscriure un manifest per la pau que de ben segur tindrà ressò: «El diàleg és la força de les religions, la pau és el camí cap a la vida». Hi va assistir el papa Lleó XIV juntament amb representants de les religions més importants: sunnites, xiïtes,

budistes, pastors protestants de diverses denominacions, les esglésies ortodoxes europees, esglésies cristianes d'Orient, destacats rabins... Es van reunir a diferents parts de Roma, amb intervencions i diàlegs sobre una àmplia gamma de temes, des dels refugiats i els immigrants fins a temes relacionats amb la intel·ligència artificial.

També hi van assistir supervivents de guerres i abusos que van comoure amb els seus testimonis. Va cridar l'atenció la quantitat de joves que hi van participar. S'ha comentat que es nota un rebrot religiós important entre els joves que busquen valors on creure. Joves que busquen referències que no troben a la política tradicional, referències més ètiques que polítiques, formes de solidaritat amb els altres per combatre la pràctica de la política de l'odi. Joves que busquen autenticitat que, més enllà de les celebracions litúrgiques, troben una connexió amb un Déu que dona sentit a les aspiracions de pau, justícia i amor.

La cloenda es va celebrar al Coliseu on hi va participar el papa Lleó XIV. Les seves paraules finals encara ressonen en aquell recinte: «La guerra mai no és justa! Només la pau és santa!»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Recordar la santidad
en la Iglesia particular

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la fiesta de la Dedicación de la Basílica de Letrán del 2024, una Carta del recordado papa Francisco exhortaba a conmemorar en las Iglesias particulares a sus santos, beatos, venerables y siervos de Dios. No se refería a insertar una nueva memoria en el calendario litúrgico, sino de recordar a aquellas figuras que han caracterizado el camino y la espiritualidad cristiana local. Se trata de poner a nuestro lado a los compañeros de camino que nos ayudan, confortan y estimulan una vida cristiana fecunda, plena, santa. Son los santos, beatos, venerables, así reconocidos por la Iglesia, y aquellos de los que se ha iniciado el proceso canónico de un proceso de canonización. Nos exhortaba a hacerlo cada año el 9 de no-

vembre, fiesta de la Dedicación de la Basílica de Letrán, a partir de este Año Jubilar 2025.

Sigamos, también, las orientaciones pastorales del documento aprobado por nuestros obispos, reunidos en asamblea en la primavera de este año. Hagamos resonar las palabras del papa Francisco: «Que toda la Iglesia se dedique a promover el deseo de la santidad. Pidamos que el Espíritu Santo infunda en nosotros un intenso anhelo de ser santos para la mayor gloria de Dios y alentémosnos unos a otros en ese intento. Así compartiremos una felicidad que el mundo no nos podrá quitar» (*Gaudete et exsultate*, 177).

María nos ayude en nuestro camino a la santidad.

Lectures
de la missa
diària
i santoral

10. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sa 1,1-7 / SI 138 / Lc 17,1-6]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església. Sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí; sant Tiberi, mr.; santa Teopista, vg.

11. □ Dimarts [Sa 2,23-3,9 / SI 33 / Lc 17,7-10]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia. Sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

12. ■ Dimecres [Sa 6,2-12 / SI 81 / Lc 17,11-19]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i mr. (1623) per la unitat dels cristians. Sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.

13. ■ Dijous [Sa 7,22-8,1 / SI 118 / Lc 17,20-25]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI). Sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867); sant Homobò, comerciant de Cremona (†1197); santa Ennata.

14. ■ Divendres [Sa 13,1-9 / SI 18 / Lc 17,26-37]. Sant Serapi, primer màrtir mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ Dissabte [Sa 18,14-16; 19,6-9 / SI 104 / Lc 18,1-8]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominica), patró dels naturalistes. Sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ † Diumenge vinent, diumenge vinent XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [MI 3, 19-20a / SI 97 / 2Te 3,7-12 / Lc 21,5-19]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongría; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta. Sant Edmon, bisbe. Sants Roc (Roque) González, Alons Rodríguez i Joan del Castillo, jesuïtes màrtirs.

LA DEDICACIÓ DE LA BASÍLICA DEL LATERÀ

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 47,1-2.8-9.12)

En aquells dies l'àngel em va fer tornar a l'entrada del santuari i vaig veure que sota el llindar del santuari que mira a l'orient, naixia, al costat dret, una font d'aigua, i s'escolava cap a l'orient, passant a l'esquerra de l'altar. Em va fer sortir per la porta del nord, em va conduir per fora fins a l'exterior de la porta que mira a l'orient, i vaig veure que l'aigua rajava del costat dret.

Llavors em digué: «Aquesta aigua corre per les valls orientals, baixa a l'Arabà i desemboca a la Mar Morta. Entra dins les aigües salades i les saneja. A tot arreu on penetrarà l'aigua d'aquest riu, hi viurà tota mena d'animals que neden dintre l'aigua, i el peix serà molt abundant, perquè on arribi aquesta aigua, la mar serà sanejada. Allà on arribi l'aigua del riu, tot viurà. A banda i banda del riu creixerà tota mena d'arbres fruiters. No perdran mai la fulla i sempre tindran fruit. Cada mes donaran fruits primerencs, perquè l'aigua que els rega neix del lloc sant. Els seus fruits donaran aliment, i les seves fulles seran un remei».

Salm responsorial (45)

R. *Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu, la mansió més sagrada de l'Altíssim.*

Déu ens és un castell de refugi, / una defensa ferma en hores de perill. / No temem res, quan se somou la terra, / quan les muntanyes s'enfonsen dins el mar. R.

Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu, / la mansió més sagrada de l'Altíssim. / Déu hi és al mig, es manté ferma, / Déu la defensa abans que apunti el dia. R.

El Senyor de l'univers és amb nosaltres, / la nostra muralla és el Déu de Jacob. / Veniu, mireu les gestes del Senyor, / les meravelles que fa sobre la terra. / A tot arreu ha fet cessar els combats. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 3,9b-11.16-17)

Germans, vosaltres sou un edifici construït per Déu. Jo, com a bon arquitecte, amb la gràcia que Déu m'ha donat, he posat el fonament, i d'altres continuen construint. Que cadascú miri bé com construeix. De fonament, ningú no en pot posar cap altre que el que està posat: Jesucrist.

¿No sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-22)

Quan s'acostava la pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia».

Llavors els jueus el van interrogar: «¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això? Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?». Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 47,1-2.8-9.12)

En aquellos días, el ángel me hizo volver a la entrada del templo. Del zaguán del templo manaba agua hacia levante —el templo miraba a levante—. El agua iba bajando por el lado derecho del templo, al mediodía del altar. Me sacó por la puerta septentrional y me llevó a la puerta exterior que mira a levante. El agua iba corriendo por el lado derecho. Me dijo: «Estas aguas fluyen hacia la comarca levantina, bajarán hasta la estepa, desembocarán en el mar de las aguas salobres, y lo sanearán. Todos los seres vivos que bullan allí donde desemboque la corriente, tendrán vida; y habrá peces en abundancia. Al desembocar allí estas aguas, quedará saneado el mar y habrá vida dondequiera que llegue la corriente.

A la vera del río, en sus dos riberas, crecerán toda clase de frutales; no se marchitarán sus hojas ni sus frutos se acabarán; darán cosecha nueva cada luna, porque los riegan aguas que manan del santuario; su fruto será comestible y sus hojas medicinales.»

Salmo responsorial (45)

R. *El correr de las acequias alegra la ciudad de Dios, el Altísimo consagra su morada.*

Dios es nuestro refugio y nuestra fuerza, / poderoso defensor en el peligro. / Por eso no tememos, aunque tiemble la tierra, / y los montes se desplomen en el mar. R.

El correr de las acequias alegra la ciudad de Dios, / el Altísimo consagra su morada. / Teniendo a Dios en medio, no vacila; / Dios la socorre al despuntar la aurora. R.

El Señor de los ejércitos está con nosotros, / nuestro alcázar es el Dios de Jacob. / Venid a ver las obras del Señor, / las maravillas que hace en la tierra: / pone fin a la guerra hasta el extremo del orbe. R.

Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 3,9c-11.16-17)

Hermanos:

Sois edificio de Dios. Conforme al don que Dios me ha dado, yo, como hábil arquitecto, coloqué el cimiento, otro levanta el edificio. Mire cada uno cómo construye. Nadie puede poner otro cimiento fuera del ya puesto, que es Jesucristo.

¿No sabéis que sois templo de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros?

Si alguno destruye el templo de Dios, Dios lo destruirá a él; porque el templo de Dios es santo: ese templo sois vosotros.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-22)

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convertáis en un mercado la casa de mi Padre.» Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora.»

Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?» Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré.» Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?» Pero él hablaba del templo de su cuerpo.

Y, cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

COMENTARI

La comunitat cristiana és el nou temple de Déu

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hi ha realitats externes que, per elles mateixes i per la seva història, posen en relleu i fan més vives qüestions de la vida i de la fe cristianes.

La Catedral de Roma, la Basílica de Sant Joan del Laterà, és una d'aquestes boniques realitats. Ella ens convida a sentir-nos en comunió amb l'Església que ens presideix en la caritat, i amb les esglésies d'arreu on hi ha cristians. El bisbe de Roma, successor de Pere, el capdavanter dels Apòstols escollits per Jesús, n'és el seu Pastor, i des d'allí presideix en la caritat a totes les comunitats cristianes del món.

Les catedrals, les esglésies, els santuaris, les ermites, han d'ajudar-nos a expressar i viure una mateixa fe en Jesucrist, Déu que ens estima i salva. El gran arquitecte Gaudí, que va projectar la realització de la Basílica de la Sagrada Família, va meditar el fragment del profeta Ezequiel que hem escoltat (Ez 47,1-2.8-9.12), i que ens parla del Temple de Déu. Per aquest motiu va idear la construcció d'un edifici fet amb pedres, que expressessin aquell missatge del temple sant: «Una font d'aigua que saneja, dona vida, bons fruits, fulles medicinals; allà on arribi aquesta aigua tot viurà».

Sant Pau també ens diu: «Vosaltres sou un edifici construït per Déu. Un temple de Déu, i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres... el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres». No podem utilitzar el temple i els seus elements significativament religiosos, per autojustificar-nos, o per treure'n diferents avantatges materials.

Jesús es va indignar quan va veure que al costat del gran temple de Jerusalem, s'hi feien negocis bruts i tota mena de trampes, aprofitant-se de la bona gent que hi acudia. «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare».

És una de les vegades en què Jesús es mostra amb més vehemència. No ho suporta de cap manera. És contrari al seu missatge. Mai hem d'utilitzar la nostra condició de cristians ni els elements religiosos, per fer negocis o treure'n avantatges socials, polítics o econòmics. Encara que les seves finalitats siguin lloables.

La Paraula de Jesús ens demana constantment que fem el bé, i que ajudem de veritat els nostres germans més necessitats. Però que mai caiguem en negocis trampo- sos, revestits de realitats nobles i cristianes.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 10 de novembre. Pregar en la Cadena de Pregària per les Vocacions. La nostra diòcesi té assignats els dies 10, 20 i 30 de novembre.

Dimarts 11 de novembre, a les 19.30 h. Missa patronal a Sant Martí de Cerdanyola del Vallès.

Divendres 14 de novembre, a les 11 h. Consell Episcopal al Bisbat. / **A les 20.30 h.** participar en el sopar solidari Oncolliga de Terrassa.

Dissabte 15 de novembre, a partir 16.30 h. Participació en la trobada d'Adolescents Sagrada Família de Barcelona. / **A les 19h.** lliurament de premis del Terrassenc de l'Any al Teatre Principal de Terrassa. / **A les 20 h.** confirmacions a Santa Maria de Cardedeu.

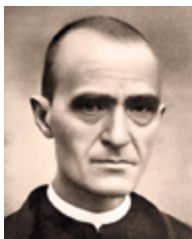
Diumenge 16 de novembre. Jornada Mundial dels Pobres. / **A les 11 h.** confirmacions a Mare de Déu del Carme de Terrassa.

Notícies

Celebració dels màrtirs. El proper dia 6 de novembre, l'Església feu memòria dels màrtirs de la persecu-

Dr. Guardiet

Mn. Clausellas

ció religiosa en el segle XX a Espanya. Entre ells hi ha dos preveres diocesans del nostre territori, el Dr. Josep Guardiet, enterrat a l'església de Sant Pere de Rubí, i Mn. Gaietà Clausellas, enterrat a l'església de Sant Fèlix de Sabadell.

Participació en el Jubileu del Món Educatiu.

Entre els dies 27 d'octubre i 2 de novembre va tenir lloc a Roma el Jubileu del Món Educatiu, amb participació dels representants de la delegació d'Ensenyament també de la diòcesi de Terrassa, els quals participaren en els actes organitzats amb aquest motiu, juntament amb els altres de les diòcesis espanyoles.

Programa de les XIII Jornades Transmet

Divendres 14 de novembre:

Lloc: Catedral Sant Esperit a Terrassa.
• 20.30 h: Escola de Pregària per a Joves presidida per Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa.

Dissabte 15 de novembre:

Lloc: Col·legi Puresa de Maria (c/ Mercè Vilaret 21, Sant Cugat del Vallès).

- A les 9.30 h: Arribada i acollida.
- A les 10 h: Presentació de Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa.
- A les 10.15 h: Conferència de Mons. Demetrio Fernández González, bisbe emèrit de Córdoba: «Crec en l'Església».
- A les 12.15 h, tallers: «Claus de la pastoral de joves per a la vida parroquial», Delegació General per a l'Evangelitització i la Formació. / «Proclamem el Misteri de la Fe: el Credo», Delegació General de Litúrgia i Espiritualitat. / «És creïble el nostre testimoni?», Delegació General d'Acció Social i Promoció Humana. / «El Poble de Déu, pelegrins d'esperança», Delegació General de Laïcat, Família i Vida. / «Crec, per això vull servir», Delegació

General de Clergat i Vida Consagrada.

- A les 13.30 h: Pregària final.
- A les 14 h: Dinar (opcional).

Diumenge 16 de novembre:

Lloc: Sant Esteve de Granollers.

- A les 17 h: Projectió i reflexió sobre la mirada de fe en els conflictes a través de l'obra literària *Incerta glòria* de Joan Sales.
- A les 17.30 h: Concert «Perles de música sacra» amb orgue, amb Joan Paradell, organista emèrit de la Capella Sixtina i la basílica de Santa Maria la Major de Roma. *Entrada lliure amb taquilla inversa voluntària a benefici de Càritas Internacional (Orient Mitjà)*.
- A les 19 h: Cloenda de les XIII Jornades Transmet.

Inscripcions a la parròquia o enviant un correu electrònic a:

transmet@bisbatdeterassa.org

A més a més...

Programa diocesà a Ràdio Estel: «Sé de qui m'he refiat». Els diumenges a Ràdio Estel emet el programa «Sé de qui m'he refiat» a les 21 h. Aquest espai està elaborat pels serveis de comunicació del Bisbat de Terrassa i està dedicat a tractar informacions de la diòcesi.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«GERMANOR», vivir como familia diocesana

La Jornada de la Iglesia Diocesana y la Campaña de «Germanor» que celebramos este fin de semana en nuestras parroquias y en toda la diócesis nos ofrece de nuevo la oportunidad de reflexionar sobre la importancia de sentirnos miembros de lo que es la Iglesia, una familia grande, amplia y diversa. De hecho, una de las orientaciones que hemos publicado para este curso a nivel de la diócesis hace referencia a afianzar el sentido de pertenencia entre todos los que formamos parte de ella. Necesitamos promover el hecho de sentirnos miembros vivos, activos y responsables de la Iglesia.

Y esto pasa, por ejemplo, por promover encuentros en los diferentes ámbitos diocesanos, a nivel diocesano, en los diferentes arciprestazgos y en cada una de las parroquias para experimentar el gozo de ser Pueblo de Dios. Las celebraciones del vigésimo aniversario de la diócesis fueron una buena ocasión que nos ayudó, especialmente el encuentro de clausura del aniversario el pasado domingo día 15 de junio en el Santuario de la Virgen de la Salud en Sabadell, donde nos encontramos cristianos de todo el territorio diocesano, desde el Vallés Oriental hasta el Vallés Occidental.

Sin embargo, experimentar que formamos parte de esta familia requiere de nosotros unas actitudes y unas acciones concretas. Pide una respuesta que pasa por fomentar que nuestras comunidades sean acogedoras, donde las personas puedan celebrar su fe, donde la gente participa y colabora, interesándose por la vida de los demás, promoviendo espacios de oración, de silencio y de reflexión para escuchar a Dios que nos habla a través de su Palabra. Pide también que trabajemos para ser comunidades integradoras, especialmente de los que vienen de lejos, de los que piden ayuda de una manera especial, de los que acompañan las necesidades de tantos. Y pide que seamos comunidades abiertas donde podamos encontrarnos todos, niños, jóvenes y adultos, donde cada uno encuentre un espacio para celebrar la fe y vivir y compartir el amor de Dios.

Y esto pasa también por tomarnos en serio la importancia de la oración como primera acción de todo cristiano, expresando así la primacía de Dios en todo. Necesitamos dedicar tiempo a Dios, que es uno de los tiempos mejor aprovechados que podemos tener. También debemos tener

la capacidad de ofrecernos a colaborar en las obras apostólicas de la Iglesia, como catequistas, acompañantes, formadores, visitantes de enfermos, etc. Cada uno según los talentos que ha recibido de Dios. Y todavía pide que no nos quedemos en casa, sino que salgamos al encuentro de cada persona para que también pueda experimentar el gozo de la fe.

Para seguir haciendo posible todo esto es importante sentirnos partícipes también del sostenimiento de la Iglesia, de nuestra colaboración en los recursos materiales que son necesarios para ayudar a los necesitados, para mantener nuestros templos e instalaciones en buenas condiciones, para promover la formación y acompañamiento de los niños y jóvenes, de los adultos, de los matrimonios, de las personas mayores que tanto han hecho y hacen por nosotros. Sé que puedo contar también con cada uno de vosotros en este sentido, porque la familia está para ayudarse entre sus miembros y ayudar también a los demás.

Gracias porque entre todos lo hacemos posible, con la ayuda de cada uno, y con la gracia de Dios que siempre nos acompaña y sostiene.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

